

mehdiii.com

آمـوزش عکـاسی پرتره خیابانی

اریک کیم

سلام

بدون شك عكاسی پرتره یکی از جذابترین و تاثیرگذارترین شاخه های عكاسی هست.

پرتره های شاخصی در طول تاریخ چه به صورت نقاشی و چه عكس ثبت شدن که نه تنها تونستن در بین اهالی هنر شناخته بشن، بلکه تونستن روی جامعه هم تاثیر بذارن.

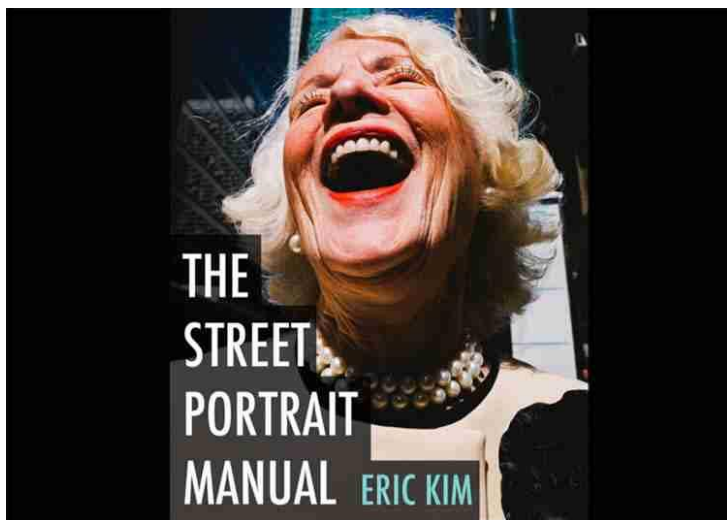
برای ماها که به عكاسی خیابانی علاقه داریم، و توی خیابونا پرسه می زنیم، معمولا دیدن آدم هایی که چهره خاص و تیپ متفاوتی دارن زیاد اتفاق میفته.

گاهی مشکل نزدیک شدن به آدم ها و عكاسی از شون هست. و گاهی اینکه چطور پرتره بگیریم که نتیجه بهتری داشته باشه.

این کتابچه، که نوشته اریک کیم، عکاس خیابانی آمریکایی هست در این باره نوشته شده.

از اینکه از کجا شروع کنیم و چطور به غریبه ها نزدیک بشیم و از شون عکاسی کنیم. تا نکات آموزشی و فنی عکاسی پرتره و البته نکات جذاب و تکنیک های عکاسی پرتره.

این کتابچه ترجمه کتاب The Street Portrait Manual هست که اریک کیم به صورت رایگان روی اینترنت منتشر کرده. قبلا ترجمشو در چندین پست، در وبلاگ mehdiii.com منتشر کردم. حالا همون پست ها رو با ویرایش جزئی در قالب این

کتاب الکترونیکی در آوردن که امیدوارم برای علاقمندان به
عکاسی پرتره، به خصوص پرتره خیابانی مفید و راهگشا باشد.
از کمبود و نواقص ترجمه پوزش می خوام.

مهدی بردبار

mehdiii.com

مقدمه

من یه آدم برونگرا هستم که همیشه دوست دارم دور و برم شلوغ باشه. و با دیگران تعامل داشته باشم. دوست دارم با غریبه ها آشنا بشم و داستان زندگیشون رو بشنوم.

تا حالا مقاله های زیادی درباره عکاسی خیابانی نوشتم اما به نظر من چیز زیادی درباره عکاسی پرتره خیابانی ننوستم بنویسم. شاید واست سوال باشه که پرتره خیابانی با عکاسی خیابانی چه تفاوتی داره؟! و یا یه پرتره خوب باید چه مشخصاتی داشته باشه.

توی این کتاب میخوام درباره این چیزا حرف بزنم و بر حسب تجربه خودم نکاتی رو گوشزد کنم.

اریک کیم

erickimphotography.com

بخش اول : پرتره خیابانی چیه؟

پرتره خیابانی چیه؟

عکس چهره شخصی که توی خیابان گرفته شده رو پرتره خیابانی میگوین. که اکثر اوقات با اجازه و اطلاع سوژه انجام میشه.

چطور به پرتله خیابانی خوب بگیریم؟

برای من عکس پرتله خیابانی خوب، عکسی هست که بتونه بخشی از روح سوژه رو در خودش نشون بده. و همین طور احساسی رو به مخاطب منتقل کنه.

چطور به سوژه نزدیک بشیم؟

شنیدی که میگن چشم دریچه روحه؟ من کاملاً با این حرف موافقم. اگه به نقاشی های معروف طول تاریخ نگاه کنی میبینی در بخش عمده اش سوژه داره مستقیم به شما نگاه میکنه. انگار که مستقیم به بیننده زل زده. با اینکار احساس رو منتقل میکنه که میتونه محبت، ترحم و یا حتی ترس باشه.

همیشه به ما گفتن توی جاهای عمومی به بقیه خیره نشو و توی چشم دیگران زل نزن. حتما دیدی که توی یه مکان عمومی، مثل اتوبوس یا آسانسور چقدر عجیبه که یه غریبه زل بزنه تو

چشمات. همیشه وقتی نگاه دو نفر به هم میفته سریع نگاهشون رو میدزدن.

درسته ارتباط چشمی کار سختی هست، اما خیلی هم تاثیر گذاره. حتی گاهی دو ستا و افراد نزدیک هم ارتباط چشمی زیادی ندارند.

برای شروع آموزش عکاسی پرتیره تمرین خوب واست دارم تا باهش بتونی ارتباط چشمی موثری داشته باشی.

تمرین اول

برای يك دقیقه توی چشم یه نفر زل بزن!

من این رو از پروفیسور تری اندرسون، استاد جامعه شناسی دانشگاه UCLA یاد گرفتم. اگه میخوای به ترس و احساس بد زل زدن تو چشم بقیه غلبه کنی، این کار رو با یه دوست یا فرد نزدیک شروع کن.

تمرین این طور هست که روبروی اون شخص بایستی و بهش نزدیک بشی تا جایی که انگشتای پاهاتون به هم برسه. در این فاصله، مستقیم توی چشم طرف مقابل زل بزنی.

این کار رو واسه یه دقیقه ادامه بده. بعد مدتش رو بیشتر کن. و در حالیکه توی چشم دوستت زل زدی، لبخند بزن، صحبت کن و... بعد این کار رو با یه نفر که کمتر آشنا هستی انجام بده.

وقتی واسه اولین بار این تمرین رو شنیدم گفتم کار عجیب و
مضحکی هست. قبلا هرگز همچین کاری رو نکرده بودم.

اما بعد از تمرین و تکرار دیدم چقدر روی من تاثیر میذاره و
چقدر راحت میتونم با بقیه ارتباط چشمی برقرار کنم.

با انجام این کار یاد گرفتم زل زدن توی چشم بقیه کار خیلی
سختی هم نیست. به خصوص اگه با یه لبخند همراه باشه، توی
اکثر موارد باعث واکنش خوب از طرف مقابل میشه.

این کار وقتی میخوای توی خیابان از غریبه ها عکاسی کنی، خیلی
کمکت میکنه.

اینکه با لبخند به چشم دیگران نگاه کنی و سری تکان بدی باعث
میشه طرف مقابل باهات احساس راحتی کنه و بدونه چیزی از
طرف تو تهدیدش نمیکنه. مثل نشان دادن پرچم سفید میمونه.

این تمرین رو در خیلی از کارگاه هایی که میذارم آموزش میدم.
چون شروع خیلی خوبی هست واسه اینکه بتونی توی خیابان به
راحتی ارتباط چشمی برقرار کنی و با این کار خواهی دید چقدر
عکاسی از غریبه ها راحت تر میشه.

بخش دوم : اساتید عکاسی پرتره خیابانی

در ادامه آموزش عکاسی پرتره این بار به سراغ چند تن از عکاسای حرفه ای و شناخته شده میریم که در حیطه عکاسی پرتره خیابانی شاخص هستند.

آشنایی با این عکاس ها، سبک عکاسی شون، و همین طور بررسی عکس هاشون میتونه برای علاقمندان عکاسی پرتره، به خصوص پرتره خیابانی، الهام بخش باشه.

دیان اربوس

یکی از بهترین عکاسهای پرتره خیابانی Diane Arbus (تولد ۱۹۲۳ – درگذشت ۱۹۷۱) هست که توی نیویورک کار و زندگی میکرد.

Blonde girl, Washington Square Park, N.Y.C. 1965. Photo: Diane Arbus/Copyright © The Estate of Diane Arbus

او برای ثبت پرتره های فوق العادش عادت داشت توی خیابون به
غریبه ها _ به خصوص آدمایی که از دید بقیه عجیب و غریبن! _
نزدیک بشه، باهاشون ارتباط برقرار کنه و ازشون عکس بگیره.

دیان با علاقه و عشق عجیبی از سوژه هاش عکس هایی میگرفت
که احساس مخاطب رو درگیر میکنن.

Child running in the park, N.Y.C., 1959. Photo: Diane Arbus/Copyright © The Estate of Diane Arbus

عکس های او با اینکه نزدیک به نیم قرن از فوتش میگذره بسیار
شاخص و کم نظیرن.

ویوان مایر

یکی دیگه از اساتید پرتره خیابانی Vivian Maier (تولد ۱۹۲۶ –
درگذشت ۲۰۰۹) هست.

ویوان همیشه دوربینش همراهش بود و آماده بود تا از غریبه ها
عکاسی کنه.

او

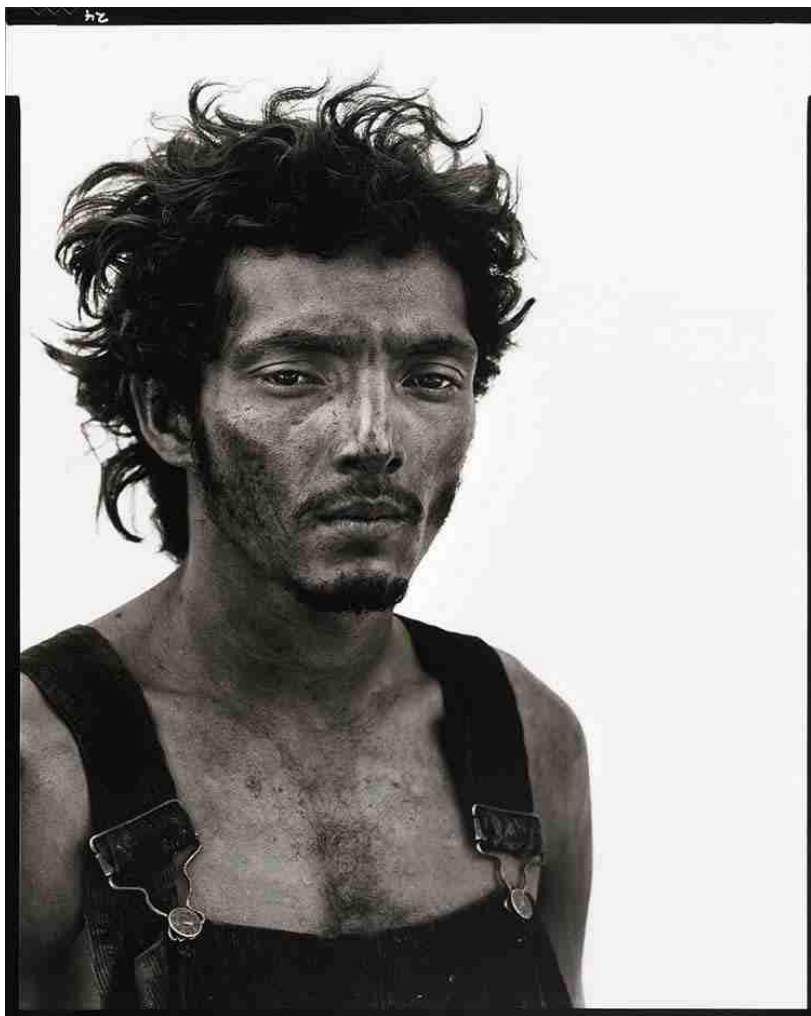
همان طور که به ثبت لحظه ها علاقه داشت، اولویت اولش
عکاسی از سوژه ها و شخصیت های جالب توی خیابون بود.

ریچارد اودون

نفر بعدی از لیست اساتید در حیطة پرتره خیابانی، Richard Avedon (تولد: ۱۹۲۳ – درگذشت : ۲۰۰۴) هست.

ریچارد اودون که بیشتر به عنوان عکاس مد شناخته می شد،
زندگیش رو وقف عکاسی پرتره تجاری از مدل ها و سلبریتی ها
کرد. اما علاوه بر این یه پروژه خیلی جالب و باشکوه هم داره.
پروژه عکاسی از افراد عادی، که در کتاب *In The American*
West منتشر کرد.

عکس‌های پرتره سیاه و سفید او در عین سادگی، چیزی از عمق ذهن و وجود سوژه رو نشون میدن. و داستانی از شخصیت سوژه برای ما دارن.

بروس گیلدن

آخرین عکاسی که اینجا در موردش حرف میزنیم و البته هنوز در قید حیاته، Bruce Gilden یکی از بهترین عکاس‌های خیابانی هست. من به شخصه خیلی به کارهای او علاقه دارم و عکس‌هایش رو تحسین میکنم.

گیلدن که متولد و بزرگ شده نیویورک هست شخصیت خیلی جالبی هم داره که در عکس هاش مشخصه.

پرتره های گیلدن از فاصله خیلی نزدیک به سوژه گرفته شدن و از بهترین نمونه های عکاسی پرتره خیابانی به شمار میان.

بخش سوم: از کجا شروع کنیم؟

برای من عکاسی خیابانی فقط راه رفتن توی خیابان و گرفتن عکس نیست. بیشتر پیدا کردن لحظات ناب، آشنایی به غریبه ها و شنیدن داستان زندگی شونه.

برای گرفتن پرتره خیابانی نیازی نیست از قبل تصمیم بگیری که میخوای چیکار کنی.

به نظر من بهتره زیاد خودتو درگیر تعریف ها و قانون هایی که دیگران واسه عکاسی خیابانی دارن نکنی. بهتره همون کاری که دلت میخواد و ازش لذت میبری رو انجام بدی.

بهت پیشنهاد میکنم اینطوری شروع کنی که با خودت بگی من میرم بیرون قدم بزنم. دوربینم رو هم میبرم. اگه منظره جذابی دیدم عکاسی میکنم. اگه آدم جالب با تیپ خاصی دیدم ازش عکس میگیرم. اما اگه دلم خواست عکس میگیرم. اصلا اجباری در کار نیست.

قبل از هر چیز، عکاسی خیابانی باید لذت بخش و هیجان انگیز باشه.

پس باید بری توی خیابان و دنبال سوژه هایی با ظاهر و کاراکتر خاص باشی.

من همیشه میگم وقتی کسی رو تو خیابون میبینم که فکر اینکه ازش عکس بگیرم منو میترسونه یا به هیجان میاره، با خودم میگم باید از اون آدم عکس بگیرم.

راستی اینو یادت باشه، برای عکاسی پرتره خیابانی، اینکه از سوژه اجازه بگیری و بعد ازش عکس بگیری، باعث نمیشه ارزش عکست کم بشه.

برای من، بزرگترین ویژگی عکاسی پرتره خیابانی اینه که بهم این فرصت رو میده که غریبه ها رو بشناسم، داستان و ماجراشون رو بشنوم، باهاشون ارتباط برقرار کنم و با درداشون همدردی کنم.

شاید با خودت بگی مگه به همین راحتی میشه با غریبه ها ارتباط برقرار کرد . پای صحبتشون نشست. اما وقتی خودت امتحان کنی میبینی بخش زیادی از آدم ها، علاقه دارن که سر صحبت رو باز کنن و از خودشون و زندگیشون بگن.

البته وقتی کسی نمیخواه ازش عکس بگیری و راحت نیست، بهتره اصرار نکنی.

تمرین ۲: با یه غریبه مکالمه کوتاهی داشته باش.

توی تمرین اول بهت گفتم که ارتباط چشمی برقرار کنی.

این بار ازت میخوام، بعد از ارتباط چشمی و لبخند، چند کلمه ای با یه غریبه، مثلاً توی مترو یا صف بانک و ... حرف بزنی.

نیاز نیست حرف خاصی بزنی. بلکه درباره چیزای کلیشه ای مثه آب و هوا و ...

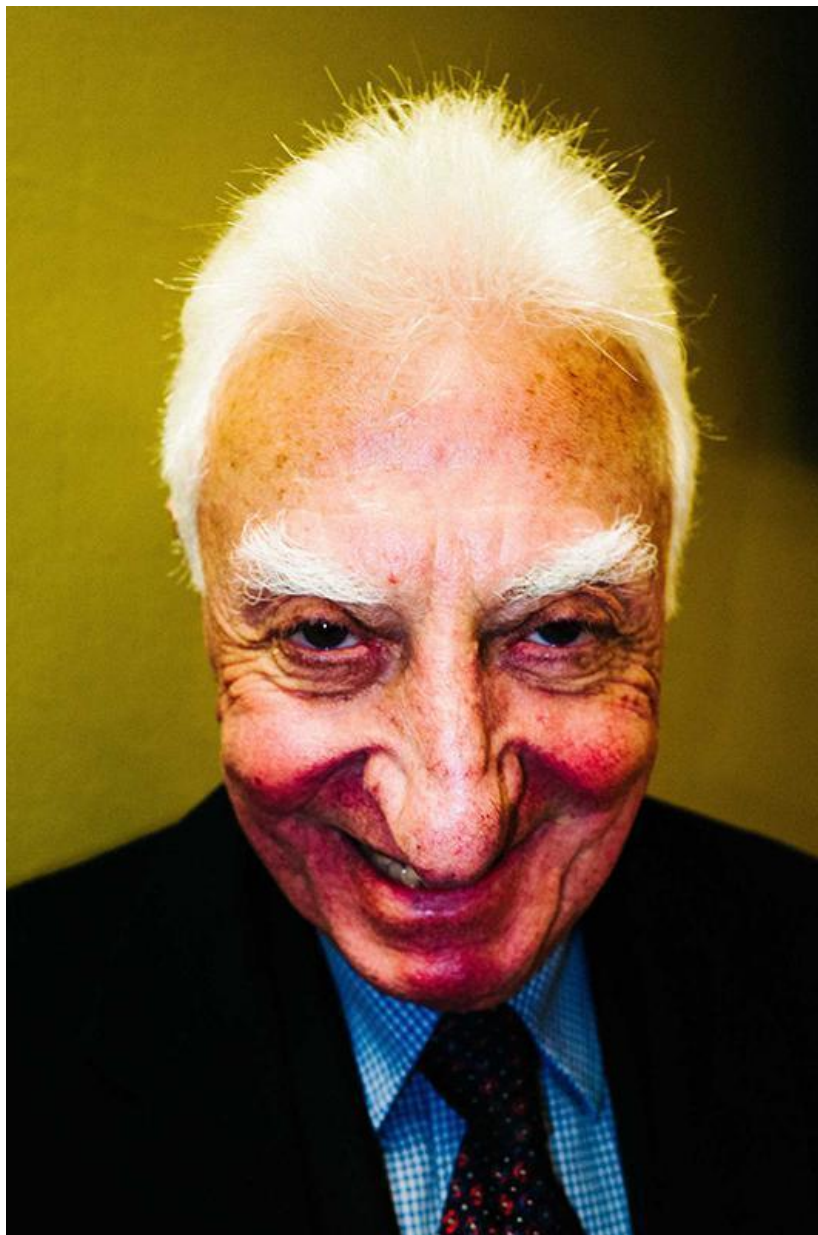
با این تمرین متوجه میشی برعکس باور ما، خیلی از آدم‌ها دوست دارن چند کلمه ای با کسی که نمیشناسن حرف بزنن و گاهی حتی درددل کنن و یا از چیزی شکایت کنن.

در ادامه این تمرین، ازت میخوام این کار رو با یه شخصی که ظاهری جدی و اخمو داره انجام بدی. کسی که اول از حرف زدن باهاش واهمه داری.

اینو بدون که بدترین اتفاق ممکن در این مواقع این نیست که کشته بشی!!! بلکه حداکثر طرف مقابل حوصله نداره و میگه ”برو پی کارت“!

اما به شخصه چیزی که واسه خود من اتفاق افتاده، خیلی از آدم ها به خصوص اونایی که در نگاه اول جدی و عبوس به نظر میان واکنش مثبتی دارن.

بخش چهارم : ترس از عکاسی در خیابان

توی این بخش میخوایم درباره ترس از عکاسی پرتره خیابانی و همین طور چند راهنمایی عملی برای عبور از ترس از نزدیک شدن به غریبه ها توی خیابون و عکاسی از شون حرف بزنیم.

”نه“ هم یه جوابه!

گاهی پیش میاد که وقتی توی خیابون از چند نفر میپرسی که از شون میتونی عکس بگیری جواب منفی میشنوی.

این جواب های منفی به خصوص واسه تازه کارا باعث کاهش اعتماد به نفس و خراب شدن کل روزشون میشه.

اما باید یاد بگیری جواب منفی رو هم راحت قبول کنی. این نشان دهنده این نیست که تو مشکلی داری، بلکه سوژه مورد نظرت

علاقه ای نداره ازش عکاسی بشه. شاید لباس مناسبی نپوشیده. یا اینکه فکر میکنه ممکنه از عکسش سواستفاده بشه.

شاید شنیده باشی که میگن ترس از آمپول عذاب آورتر از درد آمپول هست.

توی این مورد هم همینه. گاهی ما فکر میکنیم با جواب منفی و رد شدن توسط طرف مقابلمون اتفاق خیلی بدی میفته و یا ما جلوی بقیه کوچك یا انگشت نما میشیم. درحالیكه حتی بدترین واكنش ها هم اینجوری كه فكر میکنی نیستن.

علاوه بر این، به عنوان یه عكاس خیابانی، كه میخواد به غریبه ها نزدیک بشه و ازشون عكس بگیره باید جسارت داشته باشی و ریسك و شكست رو بپذیری.

البته هر کسی ممکنه از رد شدن و جواب منفی بترسه و حس
بدی بهش دست بده. این طبیعت انسانه. اما وقتی بهش فکر بکنی
که با جواب نه چه چیزی رو از دست میدی کنار او مدن باهاش
راحت تره .

تمرین ۳ : چالش ۵ بله و ۵ خیر

این تمرین رو توی چندین کتاب دیگه هم گفتم که خیلی هم جالب و کمک کننده س. تمرین اینجوریه که توی خیابان راه میری و از آدم ها میپرسی آیا میتونی از شون عکس بگیری یا نه. این کار رو باید ادامه بدی تا به ۵ جواب مثبت، و ۵ جواب منفی برسی.

این تمرین برای هنرجوهایی که توی کارگاه هام داشتم خیلی مفید بوده. حتی گاهی اتفاق افتاده که عکاس برای شنیدن ۵ جواب منفی تا شب داشته از آدما میپرسیده.

در این تمرین باید به دنبال جواب منفی باشی. چون جواب نه بخشی از تمرین هست. البته توانایی پذیرش جواب منفی تنها مختص عکاسی نیست و توی سایر بخش های زندگی هم کمک کننده س.

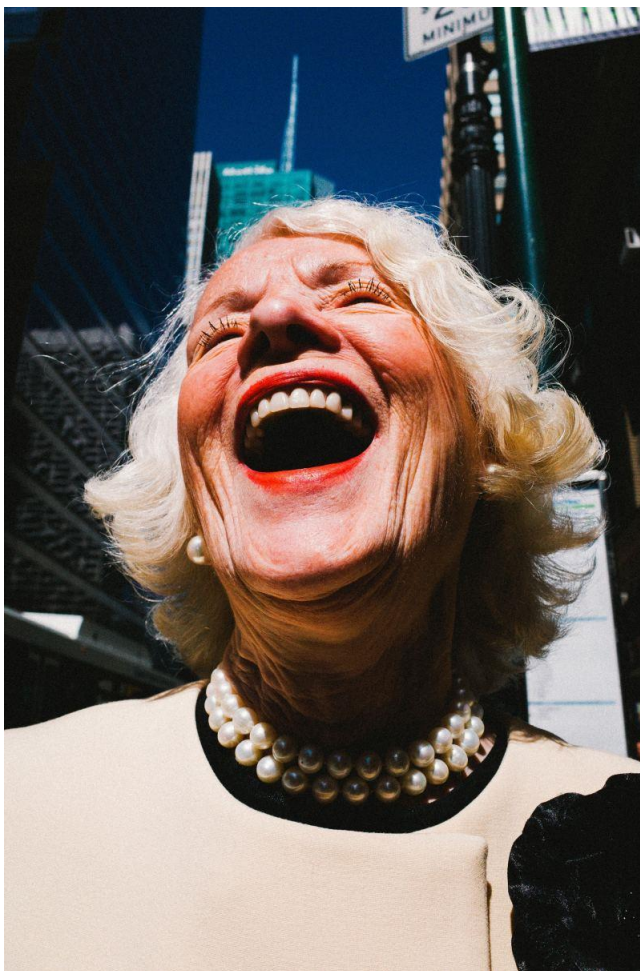
به نظر من باید پذیری به عنوان یه عکاس که از غریبه ها
عکاسی میکنه، که یه مقدار غیرطبیعی هست و ممکنه دیدن
شخصی که با دوربین توی خیابان میگرده برای عده ای جالب
باشه و بهت زل بزنن.

این همون خارج شدن از منطقه امن و راحت زندگی روزمره
هست. باید خودت رو به چالش بکشی و برای پیدا کردن سوژه ها
و روایت داستان های جالب تلاش کنی.

عکاسی خیابانی، به خصوص پرتره خیابانی، یه شکل ماجراجویی
هم حساب میشه. اگه بتونی با جواب نه و واکنش منفی عده کمی
کنار بیای و تمرکزت رو روی کار و پروژه ات بذاری لذت عکاسی
خیابانی رو تجربه خواهی کرد.

راستی یادت باشه وقتی جواب منفی شنیدی با لبخند قبول کنی و
بگی “باشه هر جور شما راحتین!” و بگذری و بری سراغ سوژه
های دیگه. به همین راحتی!

بخش پنجم : چطور پرتره حرفه ای بگیریم؟

چطوری توی خیابان پرتره بگیریم که پرتره حرفه ای بشه و فقط یه عکس ساده و دم دستی از آدما و عابرای توی خیابان نباشه؟

و آیا اینکه از سوژه اجازه بگیریم عکس رو خراب نمیکنه؟ آیا ارزش هنری اش کم نمیشه؟

اگه از سوژه بخوایم ژست و یا حالت خاصی بگیره اشکالی نداره؟ این اساس عکاسی خیابانی رو زیر سوال نمیبره؟

این سوالات بارها از من شده و حالا میخوام درباره ش حرف بزنیم.

جواب؟

بذار این طوری شروع کنم. عکس زیر یکی از معروف ترین و شناخته شده ترین عکس های خیابانی هست که توسط یکی از اساتید عکاسی یعنی ویلیام کلین گرفته شده.

کلین خودش درباره این عکس گفته که “من چند تا بچه دیدم که دارن توی خیابون با یه تفنگ اسباب بازی، بازی میکنن. به یکیشون گفتم یه ژست ترسناک بگیر!” و عکس رو گرفتم!

و با این راهنمایی و درخواست کلین بود که یکی از بهترین و تاثیرگذارترین عکس های تاریخ گرفته شد.

حالا خیلی ها میگویند چون کلین صحنه رو به هم زده و از سوژه خواسته اون این حالت رو بگیره، عکس فاقد ارزش هنری هست.

کلین در جواب این افراد گفته: “آره من ازش خواستم که خشن و ترسناک به نظر بیاد. اما حالتی که اون بچه داره رو من هیچ وقت نمیتونم بهش یاد بدم. این ژست و نگاه از درون این بچه میاد!”

نظر من اینه که در يك عکس پرتره باید سعی کنی چیزی از درون و ذهن سوژه رو ثبت کنی. سعی کنی بهش نزدیک بشی و بخشی

از روح و احساس سوژه رو در عکس ثبت کنی. و این علاوه بر نزدیکی فیزیکی هست.

ما توی خیابان برای گرفتن پرتره با آدم های عادی سر و کار داریم که معمولا جلوی دوربین نمیدونن چیکار کنن و صاف وامیستن.

اینکه با چند جمله صحبت دوستانه بتونی باعث بشی راحت تر باشن و یا حالتی رو بگیرن چیزی از ارزش هنری عکس کم نمیکنه. بلکه میتونه عکس های خیلی خوبی به وجود بیاره.

صبر کن تا سوژه احساس راحتی کنه!

وقتی میخوای از کسی پرتره خیابانی بگیری اولین کار اینه که سعی کنی طوری رفتار کنی که طرف مقابل احساس راحتی کنه و دیگه در مقابل تو و دوربینت گارد نگیره.

وقتی با یه رهگذر توی خیابان برخورد میکنی و میخوای ازش پرتره بگیری، معمولاً فرد مورد نظر در ابتدا نسبت به تو بدبین هست.

همان طور که توی تمرینات قبل گفتم، با لبخند بهش نزدیک شو و با ارتباط چشمی و چند جمله دوستانه سر صحبت رو باز کن.

"سلام... روزتون بخیر... چقدر تیپ خاص و متفاوتی دارین"

"...به نظر من با این کلاه حسابی شیک شدین..."

”...چقدر با این چتر جذاب به نظر میرسین...”

و...

گاهی برای خود من پیش او مده مجبور شدم ۵ دقیقه با یه نفر حرف بزنم تا احساس راحتی و آرامش کنه. و بعد از اون تونستم یه عکس طبیعی و نرمال ازش بگیرم.

پس سر صحبت رو باز کن. با چند جمله کوتاه و مودبانه. خودتو معرفی کن و بگو که کی هستی و چرا عکاسی میکنی و از چه آدم هایی عکس میگیری.

میتونی از ظاهر اون شخص و چیزی که باعث شده به سمتش بری صحبت کنی.

لطفا لبخند نزنید!

معمولا اولین حالت آدما جلوی دوربین اینه که لبخند میزنن.
شاید گرفتن عکس با یه لبخند قشنگ، خوب باشه اما تکرارش
ملال آورده.

پس برای یه پرتره حرفه ای و متفاوت از سوژه بخواه که لبخند
نزنه. حالت طبیعی خودشو بگیره.

اگه خوشحاله بخنده، اگه غمگینه و یا عصبی توی چهرش نشون
بده!

مارتین پار، از عکاسان آژانس مگنوم میگه: “به سوژه ات بگو که
میخواه یه عکس با وقار و جدی ازش بگیره. بهش بگو لبخند نزنه
و مستقیم به لنز دوربین زل بزنه. باور کن نتیجه خیلی خوبی
داره”!

بخش ششم : نکات آموزشی در عکاسی پرتره

۱- پس زمینه خیلی مهمه!

پس زمینه مناسب یکی از مهمترین عناصر سازنده یه عکس خوبه.

پس زمینه به خصوص در عکاسی پرتره که باید همه توجه روی سوژه باشه اهمیت بیشتری داره، پس زمینه نامناسب و شلوغ

میتونه توجه مخاطب رو از سوژه منحرف کنه و یا به کلی عکس رو خراب کنه.

توی ۹۹ درصد مواقع که میخوام از یه رهگذر عکس بگیرم، پس زمینه عکس نامناسبه.

مثلا وجود درخت، تلفن عمومی، ماشین هایی با رنگ های جیغ و ... پس زمینه رو خراب کرده.

یادت باشه وقتی توی خیابان دنبال سوژه هستی، حواست همزمان به جاهایی باشه که میتونی پس زمینه مناسبی واسه یه پرتره خوب باشن. منظورم جاهایی مته دیوارهای رنگی و ساده هست. یا کرکره مغازه ها و ...

وقتی سوژه ات رو دیدی و طبق چیزهایی که توی بخش های قبلی گفتیم باهاش ارتباط برقرار کردی، میتونی ازش بخوای که یه چند

قدم باهات راه بیاد تا به پس زمینه مناسب بررسی و در مقابل اون ازش عکس بگیری.

شاید واست عجیب باشه اما بخش زیادی از آدما قبول میکنند که چند قدم باهات راه بیان و در عوض عکس بهتر و حرفه ای تری ازشون گرفته بشه.

۲-اگه چهره نشد باقی اعضای بدن رو ببین!

گاهی آدما دوست ندارن از چهرشون عکاسی بشه. چون نگرانن از عکسشون سواستفاده بشه و یا توی شبکه های اجتماعی پخش بشه.

اما معمولا کسی از اینکه طوری ازش عکاسی بشه که چهره ش معلوم نباشه مشکلی نداره.

وقتی شخصی رو میبینی که ناخن های رنگی و جالبی داره، یا تتو و انگشترهای جذابی داره و یا لباس متفاوتی پوشیده، میتونی بایه ترکیب بندی خوب عکس های خوبی ازش بگیری.

درسته چهره و به خصوص چشم ها ارتباط خیلی موثرتری با مخاطب برقرار میکنن، اما وقتی کسی دوست نداره از چهرش عکاسی بشه، میشه به سایر عکس هایی که میشه ازش گرفت فکر کرد.

۳ - به چشمای سوژه توجه کن.

حتما شنیدی میگن چشم دریچه روحه. طرز نگاه کردن سوژه، و مسیر نگاهش تاثیر زیادی روی درام عکس داره.

گاهی اینکه سوژه مستقیم به لنز زل بزنه باعث ثبت عکس های زیبایی میشن.

اما همیشه این طور نیست! گاهی نگاه سوژه اگه به جایی غیر از لنز باشه عکس های متفاوت و خوبی به وجود میاره.

قبلا هم گفتم موقع عکاسی از یه سوژه تا جای که میتونی عکس های مختلف با ترکیب ها و حالت های متفاوت بگیری. موقع عکاسی از سوژه بخواه که حالت های مختلفی بگیره. توی بعضی عکسا به لنز زل بزنه و توی چندتاشم به جای دیگه ای نگاه کنه. تجربه حالت های مختلف ارتباط چشمی و مسیر نگاه سوژه و مقایسه اونا بهت نشون میده چقدر این کار تاثیر گذاره .

۴-دیگه هیچ وقت سوژه هات رو نمیبینی!

به عنوان عکاسی که از رهگذرهای توی خیابون عکاسی میکنه، اینو یادت باشه که وقتی یه نفر از مقابلت گذشت و رفت دیگه هیچ وقت نمی بینیش. اینکه بخوای شك کنی که آیا از این شخص عکس بگیرم یا نه، اون فرد رفته و برای همیشه اون عکس از بین رفته.

پس به جای اینکه شك و تردید کنی وقتی یه سوژه دیدی سریع به سمتش برو. حداکثر با اینکه ازش عکس بگیری موافقت نمیکنه. از این بدتر که دیگه نمیشه.(قطعا تو رو نمیکشه!)

خود من وقتی یه سوژه میبینم و برای عکاسی ازش شك دارم با خودم میگم:من دیگه هیچ وقت این شخص رو نمیبینم. آیا بعدا از اینکه ازش عکسی نگرفتم پشمون نمیشم؟ اگه جوابم مثبت باشه سریع میرم به طرفش.

۵ - جواب نه رو به بله تبدیل کن.

گاهی وقتی به کسی نزدیک میشم و ازش میخوام اجازه بده ازش عکس بگیرم، آدمایی هستن که جواب نه مستقیم نمیدن. انگار دو دلن! یه مقداری شك و تردید دارن که قبول کنن یا نه.

مثلا میگن من امروز لباس خوبی نپوشیدم و یا من دیگه پیر شدم و زیبا نیستم و...

این طور وقتا که حس میکنم سوژه رو میشه با یه کم حرف زدن ترغیب کنم تا موافقت کنه سعی میکنم اعتمادش رو جلب کنم.

بهش انرژی مثبت میدم که تیپ و کاراکتر جذابی داره و اینکه بعد از عکاسی عکس رو بهش نشون میدم و اگه دوست نداشت پاك میکنم.

البته نکته مهم دیگه اینه که وقتی کسی جواب منفی محکمی
میده سریع قبول میکنم.

۶- به سوژه هات اهمیت بده.

به عنوان عکاس خیابانی وظیفه ما این نیست که فقط بریم از آدم‌ها
عکاسی کنیم. ما وظیفه داریم به سوژه هامون اهمیت بدیم.
بهشون علاقه نشون بدیم. داستانشون رو بشنویم و باهاشون
همدردی کنیم.

در غیر این صورت فقط عکس‌های ساده و خالی از عاطفه
میگیریم. روزانه هزاران عکس از مناظر خیابانی توی شبکه‌های
اجتماعی منتشر میشن. بخش زیادیشون خالی از درام، داستان و
عاطفه هستن. یه عکس دم دستی!

وقتی از یه نفر عکاسی میکنم و کارم تمومه چند دقیقه ای پیشش
میمونم. باهاش درباره اینکه چیکار میکنه و روزشو چطور

گذرونده حرف میزنم. سعی میکنم توجه کاملم رو بهش بدم و فقط این طور نباشه که به شکل وسیله ای برای عکاسی بهش نگاه کنم.

شاید تعجب کنی که آدمای زیادی علاقه دارن قصه هاشون رو واست تعریف کنن.

۷- عکس هایی که گرفتی رو به سوژه نشون بده.

یه راهکار فوق العاده دیگه اینه که بعد از اینکه عکس گرفتی عکسها رو به سوژه نشون بدی. گاهی تصور بقیه اینه که تصویرشون بد و نامناسب میفته. با نشون دادن عکس ثبت شده روی نمایشگر دوربین به سوژه بهش نشون بده تو هم به خوب و مناسب بودن عکس اهمیت میدی.

حتی از سوژه نظرشو درباره اینکه از بین چند تا عکسی که گرفتی کدومش رو بیشتر دوست داره بپرس.

میتونی ازش بخوای حالت هایی که فکر میکنه جذابه بگیره و بعد نتیجه کار رو ببینه. فقط اینو بدون سوژه دربارہ عکسی که ازش میگیری صاحب اختیاره. میتونه ازت بخواد عکسشو پاک کنی.

این طور مواقع خیلی دوستانه بپذیر و بعد ازش تشکر کن و بگذر.

۸- عکس ها رو واسشون بفرست.

خیلی ها دسترسی به دوربین حرفه ای و عکاس خوبی ندارن و دوست دارن حداقل یه عکس حرفه ای برای پروفایلشون داشته باشن.

چی از این بهتر که بعد از گرفتن پرتره به سوژه پیشنهاد بدی که میتونی عکس ها رو واسش بفرستی.
البته خیلی ها خودشون زودتر از تو اینو میگن.

یکی از راه های خوبی که میتونی اعتماد طرف مقابل رو جلب کنی و همین طور کار مثبتی برای سوژه بکنی اینه که ایمیل یا آدرس شبکه های اجتماعی سوژه رو بگیری و بعدا عکس ها رو واسش بفرستی.

۹- واسه سوژه توضیح بده چرا میخوای ازش عکس بگیری.

هر کسی در مقابل شخص غریبه گارد دفاعی میگیره.

وقتی به یه رهگذر نزدیک میشی تا ازش عکس بگیری و اش
توضیح بده که چی باعث شده بخوای ازش عکس بگیری. و چی
توجه تو رو بهش جلب کرده.

این طوری معمولاً اون حالت دفاعی و بدبینی از بین میره.

بہت پیشنهاد میکنم خیلی راحت و با جزئیات از دلیل علاقت به
عکاسی از اون شخص بگی. مثلاً حالت چهره، لباس و...

تعریف های ساده از ظاهر و چهره طرف مقابل باعث میشه سوژه
خیلی خوب باهات همکاری کنه.

۱۰- رابطه خوب باعث گرفتن عکس های خوب نمیشه.

اینو یادت باشه وقتی از شخصی توی خیابان خواستی عکس بگیری و با طرف مقابل رابطه خوب و دوستانه ای پیدا کردی دلیل نمیشه تا عکس های اون شخص هم عکس های خوبی بشن.

رابطه خوب و دوستانه با طرف مقابل باعث میشه بتونی عکس های دوستانه و با احساس تری بگیری. اما لزوماً به این معنا نیست که این عکس ها حتماً عکس های خوبی میشن.

این مسئله به خصوص پس از عکاسی و در مرحله ادیت مشخص میشه.

باید در مرحله ویرایش هر پس زمینه ای از سوژه داری رو از یاد ببری و بی طرفانه و بدون پیش فرض عکس ها رو بازبینی و ویرایش کنی.

گاهی واسه این کار بهتره بذاری مدتی بگذره و بعد عکس ها رو ادیت کنی. این طوری دیگه پس زمینه فکری باعث نمیشه ضعف های عکس رو نبینی.

۱۱-چندین عکس افقی و عمودی بگیر.

خیلی ها عکس پرتره رو فقط عکس عمودی میدونن. درحالیکه اینطور نیست. میتونی موقع عکاسی دوربینت رو بچرخونی و تعدادی پرتره افقی هم بگیری.

عکاسی افقی باعث میشه بتونی ترکیب بندی های متفاوتی رو تجربه کنی. مثلاً خیلی به سوژه نزدیک بشی تا چهره سوژه تمام کادر رو پر کنه و بعد قسمتی از سر رو حذف کنی. و یا از چهره در ترکیب با عناصر پس زمینه عکاسی کنی.

باز هم میگم وقتی داری از کسی عکس میگیری تعداد زیادی عکس در حالت ها و ترکیب های مختلف بگیر .

گرفتن چندین عکس افقی و عمودی، آزادی زیادی برای ویرایش و انتخاب عکس نهایی بهت میده.

۱۲- از پرسپکتیوهای متفاوت عکس بگیر.

همیشه لازم نیست برای گرفتن پرتره رو-بروی سوژه بایستی.
میتونی عکاسی از منظرهای متفاوتی عکاسی کنی.

مثلا از چپ، راست و یا از پایین عکس بگیری.

هیچ وقت نیمشه بگی کدوم چشم انداز بهترین نتیجه رو میده.
پس در مقابل سوژه از زوایای مختلف عکاسی کن تا بعد بهترین رو
انتخاب کنی.

۱۳- اینقدر نزدیک بشو که رنگ چشم های سوژه رو ببینی.

من همیشه میگم برای عکاسی خیابانی به سوژه نزدیک بشو. حالا شاید این سوال پیش بیاد که چقدر نزدیک؟

نظر من اینه: "اینقدر نزدیک بشو که رنگ چشم های طرف مقابل رو بتونی تشخیص بدی".

شاید در ابتدا واست سخت و عجیب باشه که اینقدر به سوژه نزدیک بشی. اما به نظر من نزدیکی فیزیکی باعث نزدیکی روحی هم میشه.

نقل قولی از رابرت کاپا هست که میگه: "اگه عکسات به اندازه کافی خوب نیستن پس به اندازه کافی نزدیک نشدی"!

۱۴- عکاسی با فلاش رو هم تجربه کن.

مهم نیست که فلاشی که داری یه فلاش اکسترنال بزرگ و گرون قیمت باشه یا یه فلاش کوچك و ارزون. یا حتی از فلاش خود دوربین استفاده کنی.

استفاده از فلاش باعث افزایش کنتراست عکس میشه. و بخش
هایی از چهره که در سایه هست رو روشن میکنه.
و البته فلاش باعث جدا شدن سوژه از پس زمینه هم میشه.
پس عکاسی با فلاش رو هم فراموش نکن.

۱۵- یه قدم برو عقب!

همیشه گفتم که به سوژه نزدیک و نزدیک تر بشو.

اما گاهی هم یه قدم به عقب برداشتن میتونه عکس بهتری رو ثبت کنه.

یه کم عقب رفتن و عکاسی از سوژه در بطن محیط چیزی هست که بهش "پرتره محیطی" میگن.

این طوری مخاطب حس محیط عکاسی رو هم درك میکنه.

۱۶- روی صحنه کار کن.

وقتی توی خیابون عکاسی میکنی فقط از آدما عکاسی نکن و برو. بلکه روی صحنه کار کن.

پس زمینه مناسبی پیدا کن. سوژه رو در حالت های مختلف قرار بده. بهش بگو حالت هایی که میخوای رو بگیره. با ترکیب های مختلف عکاسی کن.

یه قدم برو عقب. یه کم به چپ یا راست. چند تا عکس هم از زاویه پایین بگیر.

همون طور که قبلا هم گفتم وقتی سوژه رفت دیگه برای همیشه
فرصت عکاسی ازش از دست رفته.

پس فرصت رو غنیمت بشمار و تا میتونی تلاش کن از توی پس
زمینه و سوژه عکس نابی رو در بیاری.

آموزش عکاسی خیابانی

